

OPINIA

Miejskiego Zespołu Nazewnictwa Obiektów Publicznych

Dotyczy:

Wniosku o nadanie nazwy dla nowej drogi biegnącej od ulicy Braci Gutmanów do ulicy Reja.

Pan Mateusz Wrona, mieszkaniec Jaworzna zwrócił się do Miejskiego Zespołu Nazewnictwa Obiektów Publicznych z prośbą o uhonorowanie Feliksa Radwańskiego poprzez nazwanie jego imieniem drogi lub innego obiektu w Jaworznie. Propozycja zbiegła się z zakończeniem budowy drogi w ramach projektu Gospodarcza Brama Śląska - utworzenie Zagłębiowskiej Strefy Gospodarczej w Jaworznie - obszar Piłsudski.

Rozstrzygnięcie:

Miejski Zespół Nazewnictwa Obiektów Publicznych na posiedzeniu 14 grudnia 2011 r. w Urzędzie Miejskim w Jaworznie wstępnie rozpatrzył wniosek Pana Mateusza Wrony, dotyczący uhonorowania Feliksa Radwańskiego poprzez nazwanie jego imieniem drogi lub innego obiektu w Jaworznie. Członkowie Zespołu, po przeanalizowaniu załącznika mapowego oraz po zapoznaniu się z argumentami zawartymi w piśmie wnioskodawcy, postanowili aby nadać nazwę ulica Feliksa Radwańskiego nowej drodze biegnącej przez dawną hałdę w okolicy Szybu Piłsudski. Jednak na posiedzeniu 16 lutego 2012 r., członkowie Zespołu, biorąc pod uwagę opinię historyków, którzy przedstawili zasługi dla Jaworzna zarówno Feliksa Radwańskiego oraz jego syna Feliksa Radwańskiego proponując nadać nazwę **ulica Radwańskich** dla drogi biegnącej **od ulicy Braci Gutmanów do ulicy Reja** i wydali w tej sprawie opinię:

p o z y t y w n ą

Uzasadnienie:

Feliks Radwański (ur. 25 maja 1756 w Krakowie, zm. 23 marca 1826 w Krakowie) – polski architekt, profesor Uniwersytetu Jagiellońskiego, senator Rzeczypospolitej Krakowskiej, związany był z rozwojem górnictwa na terenie Jaworzna.

Był najmłodszym synem malarza Andrzeja i Zofii z Golańskich. Wykształcenie zdobył na krakowskiej uczelni, od 1776 roku prowadził wykłady w zakresie architektury, matematyki elementarnej i mechaniki praktycznej. W latach 1783-1785 przebywał w Paryżu na stypendium naukowym, gdzie uczęszczał do Collège de France.

Z racji swego wykształcenia zajmował się zagadnieniami gospodarczymi, szczególnie interesował się górnictwem, które rozwijało się w okolicy Jaworzna. Powstawał tu ośrodek obejmujący kopalnie węgla kamiennego i galmanów oraz hutnictwo cynkowe, który był źródłem poważnych dochodów skarbu Rzeczypospolitej Krakowskiej. W ramach Senatu Rządzącego został senatorem odpowiedzialnym za ten odcinek gospodarki i z tego powodu bywał w Jaworznie kilkakrotnie. Po raz pierwszy w 1815 roku, kiedy przejmował protokolarnie kopalnie i cynkownie od urzędników byłego Księstwa Warszawskiego. Później wizytował kilkakrotnie okolicę, w 1825 roku w czasie kolejnej inspekcji zainteresował się całością spraw związanych z kształtowaniem przestrzennym okolicy.

To właśnie Feliks Radwański po raz pierwszy nazwał plac przed miejscowym kościołem – rynkiem. Sporządził raport w 1825 roku i uzasadnił swoją koncepcję budowy rynku – „upiększeniem wsi rządowej Jaworzno”. Nie zdążył jednak jej zrealizować, ponieważ zmarł w 1826 roku. Mimo śmierci Radwańskiego jego projekt został zaaprobowany i przez następne lata konsekwentnie realizowany.

Feliks Radwański młodszy (ur. 1789, zm. w 1861) – architekt, malarz, profesor Uniwersytetu Jagiellońskiego oraz Instytutu Technicznego.

Urodzony 5 stycznia 1789 roku w Krakowie, syn Feliksa i Elżbiety z Poszmanów. Studiował na krakowskiej uczelni, gdzie skończył Wydział Filozoficzny. W 1809 roku rozpoczął służbę wojskową w korpusie artylerii Księstwa Warszawskiego. Został wtedy oddelegowany do wojskowej Szkoły Aplikacyjnej Artylerii i Inżynierów, gdzie zdobył fachowe wykształcenie. Odbył kampanię z wojskami Napoleona, doszedł do Saksonii, przeżył oblężenie Drezna, dostał się do niewoli austriackiej, internowany na Węgrzech; do Krakowa powrócił w 1814 roku.

Najpierw pracował jako geometra przy pracach demarkacyjnych granic Wolnego Miasta Krakowa oraz wykonywał pomiary dla Komisji Włościańskiej. Współpracował z ojcem Feliksem przy tworzeniu plant krakowskich oraz projektu Kopca Kościuszki. W latach 1817-1826 był budowniczym okręgowym czyli pełnił funkcję naczelnego architekta Rzeczypospolitej Krakowskiej. Później przeszedł do pracy dydaktycznej, w latach 1826-1833 prowadził katedrę architektury i hydrauliki UJ. W latach 1835-1857 był wykładowcą budownictwa lądowego i wodnego w Instytucie Technicznym – łącznie przepracował 28 lat jako nauczyciel akademicki.

Dla Jaworzna zaplanował przebudowę kościoła parafialnego oraz organizację rynku zgodnie z raportem swego ojca Feliksa. Był również malarzem, w tym zakresie kształcił się prywatnie, pozostało niewiele jego prac, prawdopodobnie spłonęły w czasie pożaru Krakowa w 1850 roku, kiedy spaliło się jego mieszkanie. Był członkiem Komitetu Odbudowy Wawelu oraz Komisji Balneologicznej.

Zmarł 15 października 1861 r. Został pochowany na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie.